

Снощи вечеръ по вечера,
ой Коледо, мой Коледо!
та ми роди Божи чедо,
ой Коледо, мой Коледо!

Още не свършили благословията, бѣловласиятъ старецъ извика развълнувано: — Честито ви Рождество! И тая година Божията милость не ни забрави, бждете ми здрави и живи!

Баба Василица се затече и напълни торбичкитѣ на коледаритѣ съ емишъ и колачета.

Екна цѣло Бѣжаново отъ коледни пѣсни. Удари радостно и църковната камбана. По бѣлата пжтека съ запалени фенери трѣгнаха хора. И пламналиятъ бѣдникъ запѣ въ всѣка колиба.

Едно щурче засвири около огнището чудна пѣсень, която тази нощъ се роди въ сърдцата на всички живи.

